
Identitate vizuală

**TEATRUL NAȚIONAL
I.L. CARAGIALE”
DIN BUCUREȘTI**

Soluția finală prezentată în această lucrare va permite atingerea obiectivelor propuse, promovarea actului de cultură și educarea publicului tânăr prin creșterea nivelului de vizibilitate și recognoscibilitate a instituției în rândurile categoriilor de public țintă.

O identitate vizuală ce contribuie la câștigarea și menținerea încrederii și creșterea notorietății teatrului, prin consolidarea unei identități bine definite, care să dea personalitate Teatrului Național “I.L. Caragiale din București,

Identitate vizuală pentru Teatrul Național București „I.L. Caragiale”

Lucrare de disertație

Onea Mihai-Alin

Universitatea Națională de Arte București

2021

Documentul de față își propune să prezinte etapele procesului creativ care au stat la baza realizării lucrării de disertație ce a avut ca obiectiv realizarea identității vizuale pentru Teatrul Național București „I.L. Caragiale”.

Universitatea Națională de Arte, București
Facultatea de Arte Decorative și Design
Design de obiect și comunicații vizuale
Lucrare de disertație, 2021
Fotografii: Onea Mihai-Alin
Ilustrații & Design: Onea Mihai-Alin
Coordonator: Conf. univ. dr. Marina Theodorescu
Tip de literă: Sofia Pro, Heading Now
Producție: Square Media
Tiraj: 2
© Ilustromnania

Cuprins

Introducere	01
Motivația temei	03
Istorie	05
Teatrul românesc înainte de întemeierea Teatrului Național București	07
Întemeierea "Teatrului cel Mare", 1852 - 1944	11
De la Teatrul cel Mare la Teatrul Național	15
Teatrul Național în primii ani de activitate	19
Dezvoltarea realismului în Teatrul Național	23
Noua clădire a Teatrului Național București	27
Schimbarea fetei clădirii Teatrului Național	31
Revenirea la forma inițială	35
Concluzie	35
Documentare	41
Analiza contextului profesional, social, cultural	43
Analiza elementelor vizuale existente	45
Cuvinte cheie	49

Harta semantică	51
Analiza concurențială	53
Studiu de caz: Atlantic Theatre	55
Studiu de caz: The Public Theatre	61
Studiu de caz: Tabacco Factory Theatres	
Concluzie	73
Descriere proiectului	75
Brief	77
Evoluție	81
Schițe	83
Variante de lucru	91
Varianta finală	111
Implementare	113
Concluzie	118
Bibliografie	120

**„Celebru este unul care începe să trăiască
după ce a murit” — Ion Luca Caragiale**

Introducere

Motivația temei

03

Motivația temei

O identitate vizuală este un sistem de elemente, utilizate într-un mod consecvent pentru a oferi unitate, consistentă și flexibilitate, comunicând cultura și valorile brandului către publicul țintă într-un mod eficient.

Pentru a susține simbolul principal de identificare a unui brand, sunt dezvoltate, pe baza aceleiași structuri: simboluri secundare, texturi complementare, culori și sisteme tipografice, precum și alte elemente vizuale concepute pentru a completa stilul grafic unitar. În timp această imagine vizuală devine asociată cu instituția și prin urmare întărește mesajele și personalitatea brandului.

Acest proces construiește un sistem coeziv pentru execuție, și abordează o întreaga gamă de utilizări potențiale. De la constrângeri de dimensiuni, formă și diferite formate de culoare, până la toate tipurile de formate necesare pentru a performa pe toate platformele media moderne cât și în mediul imprimat.

Tema lucrării de disertație este definită "Identitate vizuală pentru Teatrul Național București". Motivul alegerii acestei teme derivă din pasiunea mea pentru teatru și arta scenică cât și dorința de a mă perfecționa în domeniul designului grafic prin realizarea unei identități vizuale și extinderea acesteia într-un sistem vizual unitar, dinamic și flexibil.

Urmărind cu precădere procesul creativ de realizare a unei identități vizuale ce are la bază o structură flexibilă, sinteze, comparații, generalizări și elaborează analize vizuale, structurale și funcționale, se observă că o identitate vizuală ce are ca fundament un sistem vizual flexibil și dinamic constituie o valoare reală în dezvoltarea unei instituții publice, atât din punct de vedere vizual cât și economic, prin stabilirea unei legături active și continue cu publicul țintă

Istorie

Teatrul românesc înainte de întemeierea Teatrului Național București	07
Întemeierea "Teatrului cel Mare", 1852 - 1944	11
De la Teatrul cel Mare la Teatrul Național	15
Teatrul Național în primii ani de activitate	19
Dezvoltarea realismului în Teatrul Național	23
Noua clădire a Teatrului Național București	27
Schimbarea feței clădirii Teatrului Național	31
Revenirea la forma inițială	35
Concluzie	35

Dezvoltarea fenomenului teatral românesc

Jocul păpușarilor, cu o istorie veche de peste 4000 de ani, este una dintre primele modalități de divertisment ale omenirii, având un caracter realist prin introducerea de conținut satiric social. Acesta reprezintă baza tradiției pe care s-a dezvoltat teatrul românesc cult și realist, spiritul realist a fost preluat de către primii scriitori din poporul român, care au păstrat și continuat tradițiile populare, fiind creatorii teatrului românesc cult.

Cultura artistică și dezvoltarea dramei populare românești a avut la bază influențe slave ce au ajutat la formarea limbii românești cât și a modului de viață al poporului român. Prin intermediul scenei teatrale artiștii români dar și în alte țări din răsăritul Europei reușesc să se împotrivescă feudalismului și instaurarea capitalismului folosind scena ca pe un ring de luptă națională și o unealtă eficientă în realizarea de propagande naționale.

Încă de la început scena teatrului era folosită pentru a satisface înaltă societate prin oferirea de spectacole străine ce aveau ca singur scop obținerea de profit. Istoriograful burghez ai timpurilor de atunci au negat în mod constant prin scrieri, existența unor expresii culturale artistice aparținând poporului românesc. Materialiștii încercau să ascundă nenumăratele lupte acerbe purtate de către idealisti ce criticau autoritățile și moravurile societății feudale, chiar de la apariția primelor elemente de cultura teatrală. Această epocă a reprezentat dezvoltarea fenomenului teatral de la inferioritate la supremație și a primelor forme populare de teatru.

„În 1833 la inițiativa lui Ion Câmpineanu, împreună cu Ion Heliade-Rădulescu este înființată Societatea Filarmonică, o asociație al cărei țel declarat era încurajarea dramaturgiei naționale. În 20 ianuarie 1834 se deschide Școala de muzică vocală, de declamație și de literatură, al cărei director devine Ion Heliade-Rădulescu Heliade, contribuind concret la primele reprezentații teatrale în limba română.”¹

Descoperim că în 1865 este înființată Societatea culturală „Ateneul român”, o societate științifică, literară și artistică ce-și propune să unească marile intelectualități românești de la vremea respectivă pentru a aduce contribuții artistice și culturale societății. Aici se naște și primul repertoriu din teatrul românesc, marcând un moment important în istoria noastră teatrală, chiar dacă acesta era alcătuit în cea mai mare parte cu traduceri din Voltaire, Moliere, Alfieri.

Ca urmare, tot aici se naște și ideea de a crea un teatru național pentru a face față concurenței formată din trupe franțuzești, italienești, germane.

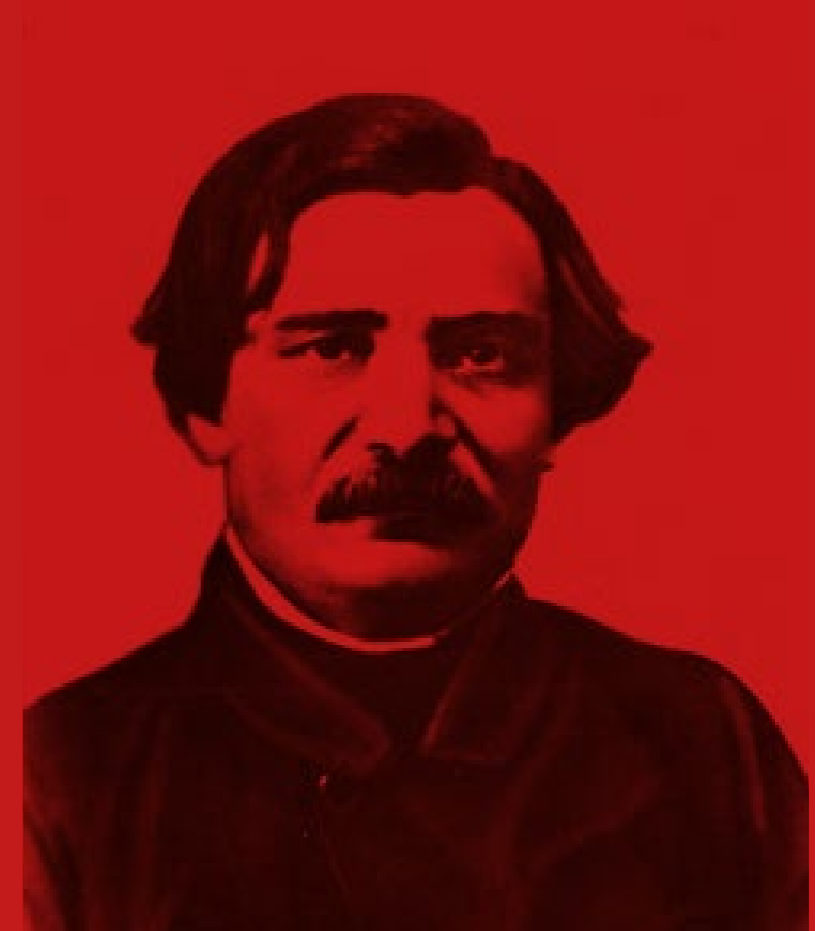

teatru de păpuși în perioada de început al mișcării teatrale

1 - Alterescu, Simion, and Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Române

Ion Heliade Rădulescu

1802 - 1872

portret Ion Heliade Radulescu

Intemeierea „Teatrului cel Mare“, 1852-1944

Un moment de afirmare și supremație a teatrului românesc ca instituție culturală și artistică, cu influențe culturale puternice, este reprezentat de anul 1852, moment în care se ridică clădirea Teatrului Național din București, de către arhitectul vienez Joseph Hefft, având ca prim director pe Costache Caragiale, unchiul lui Ion Luca Caragiale. Teatrul cel Mare, definit inițial, va fi elementul principal pentru viitoarele dezvoltări ale teatrului românesc, atât cultural cât și economic.

Inaugurarea Teatrului cel Mare reprezintă un moment important în istoria teatrului românesc datorită reușitei generației dinaintea de a pune baza unui culturi naționale și a unei arte cu caracter militant în slujba ideilor democratice. Inaugurarea acestuia sa realizat prin punerea în scenă a spectacolului „Zoe sau Amantul împrumutat”, vodevil tradus de Bobescu, muzica de Ioan Wachmann.

Acest moment a dezvoltat elemente ce au contribuit la întărirea sentimentului național precum dezvoltarea presei și a artelor teatrale.

„În 1840 Vasile Alecsandri scria:
«Fiindcă la noi nu posedăm încă biblioteca tribunei și nici arma zilnică a jurnalismului am proiectat să-mi fac din teatru organ spre

biciuirea moravurilor rele și a pericolelor societății noastre. » Teatrul căpăta așadar un rol nou pe care nu îl avuse în trecut- acela de tribună pentru lupta socială.”²

Amintim de Costache Caragiale, identificat ca fiind ctitorul al renașterii teatrului național muntean, în 1852 devine primul director al Teatrului cel Mare și reușește să renască teatrul bucureștean.

În această perioadă se pun bazele dramaturgiei noastre naționale, ce are ca și scop oglindirea societății românești, a obiceiurilor și moravurile știute în limba romană pe scena teatrului.

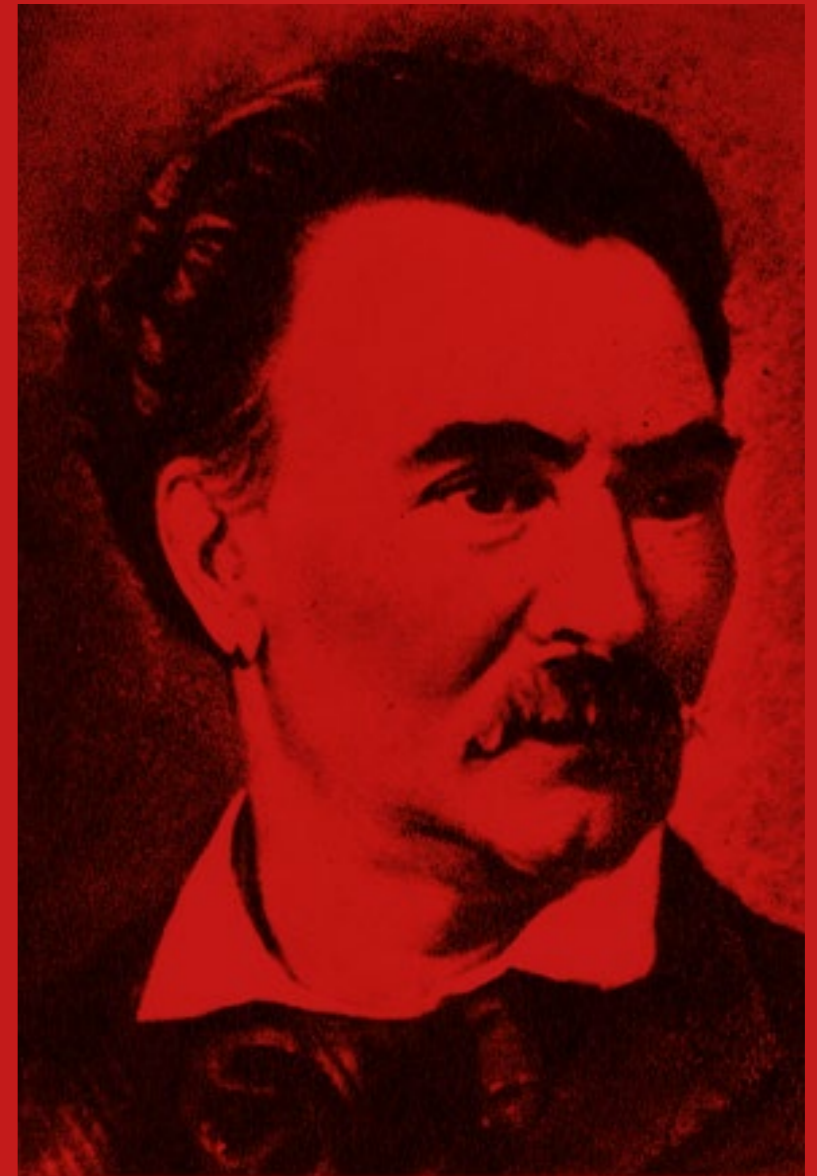

prima clădire a Teatrului Național în 1852

² - Alterescu, Simion, and Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Romîne

Costache Caragiale

1815 - 1877

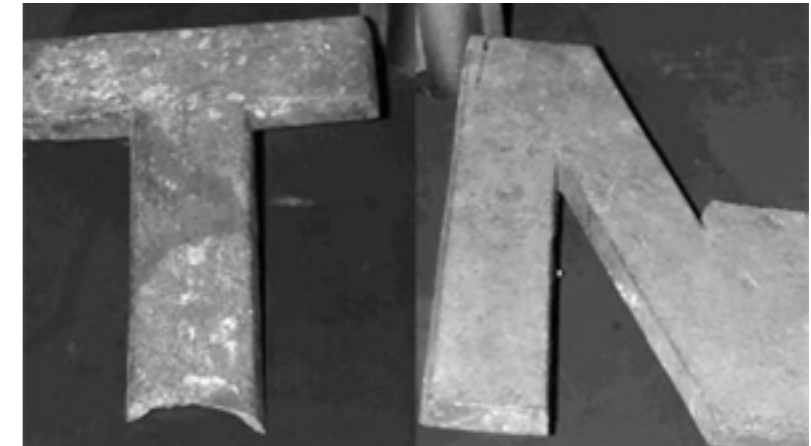
portret Costache Caragiale

De la Teatrul cel Mare la Teatrul Național

În 1864 Teatrul cel Mare devine instituție publică de cultură. De la înființare lui până la trecerea oficială pe frontispiciu a noii titulaturi de Teatru Național, au fost purtate nenumărate lupte patriotice pentru a pune în scena spectacole de teatru în limba română, care să aducă un aport cultural societății noastre. Aceste acte de patriotism contribuie la maturizarea mișcării noastre teatrale și trezesc în poporul român dragostea pentru arta națională.

Mihail Pascaly vorbește despre necesitatea organizării Teatrului Național pe baze care să-i asigure puțința de a fi o adevărată școală a națiunii, o școală atât de necesară, în special poporului nostru. Să fie o scenă a acelor scrieri, care, vorbind inimii sau spiritului, să arate răul omenirii, ridicolul, nenorocirea sau pietatea pentru o țință mare, pentru un scop moral și o lecțiune generală. A fi înalta școala națională

de estetică și morală pentru publicul român, unde scena teatrală arată privitorului că într-o oglindă societatea românească a timpilor trecuți și prezenți, că el este “o adevărată școală morală”, el are ca și pictorul să copieze natura și natura în frumosul ei.³

litere rămase din frontispiciul „Teatrul Național”

3 - Alterescu, Simion, and Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Române

Mihail Pascaly

1820 - 1882

portret Mihai Pascaly

Directoratul lui Ion Luca Caragiale

În anul răscoalelor țărănești din 1888, la conducerea Teatrului Național vine Ion Luca Caragiale (dramaturg, nuvelist, pamfletar, poet, scriitor, director de teatru, comentator politic și ziarist român).

Ion Luca Caragiale este unul dintre singurii directori ce reușește să reorganizeze administrarea teatrului, să înlăture nepotismul și să pună în valoare actorii cu adevărat talentați. Crește și pune în evidență tinere talente prin stimularea profesională, implicarea activă a directorului de scenă cât și a directorului de teatru în repetiții și impune un stil riguros în pregătirea spectacolelor.

Acest dictoriat ia amintirea unora dintre cele mai bune spectacole pe care le văzuse până atunci scena Naționalului. Atingerea acestui obiectiv ține de realizarea unui întreg plan de reorganizare a teatrului .

Directoratul lui Caragiale se poate caracteriza drept sistem încheșat de măsuri menite să deschidă drum realismului. Pentru istoria Teatrului Național, acest dictorial este un moment de răscruce, prin întreita sa activitate pe tărâmul teatrului- ca dramaturg, critic și director Caragiale izbutește, în pofida tuturor eforturilor potrivnice ale reprezentanților claselor dominante, să imprime artele teatrale în orientarea realistă și caracterul național.⁴

spectacolul de teatru „O scrisoare pierdută” de I.L. Caragiale

4 - Alterescu, Simion, and Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Române

Ion Luca Caragiale
1852 - 1912

portret Ion Luca Caragiale

Dezvoltarea artei realiste în Teatrul Național

Activitatea lui Matei Millo de peste 65 de ani vorbește despre apartenența acestuia la mișcarea ideilor înaintate din vremea sa, despre contribuția lui la nașterea unui stil specific național în teatru, la dezvoltarea artei realiste pe scena noastră națională. Millo formează pe M. Mateescu iar arta lui constituie baza realismului în teatrul nostru.

Caragiale dezbate pe larg problemele artei actorului și a făcut o analiză plină de profunzime a spectacolelor și jocul actorilor și a orientat creația teatrală spre realism, a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea regiei în teatrul nostru și la formarea unei școli actoricești care avea să cuprindă spre sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea cele mai însemnate nume de actori din istoria teatrului nostru.

Scriitorii și criticii din acea vreme au contribuit prin operele lor dramatice sau prin activitatea lor artistică-teatrală la afirmarea teatrului realist și a dramaturgiei românești, la crearea unei originalități a teatrului românesc, împotriva tendințelor anti realiste, cosmopolite, ale claselor exploatoare.⁵

Matei Millo în 6 ipostaze actoricești, fotograf Carol, București, BNR, Colecții Speciale

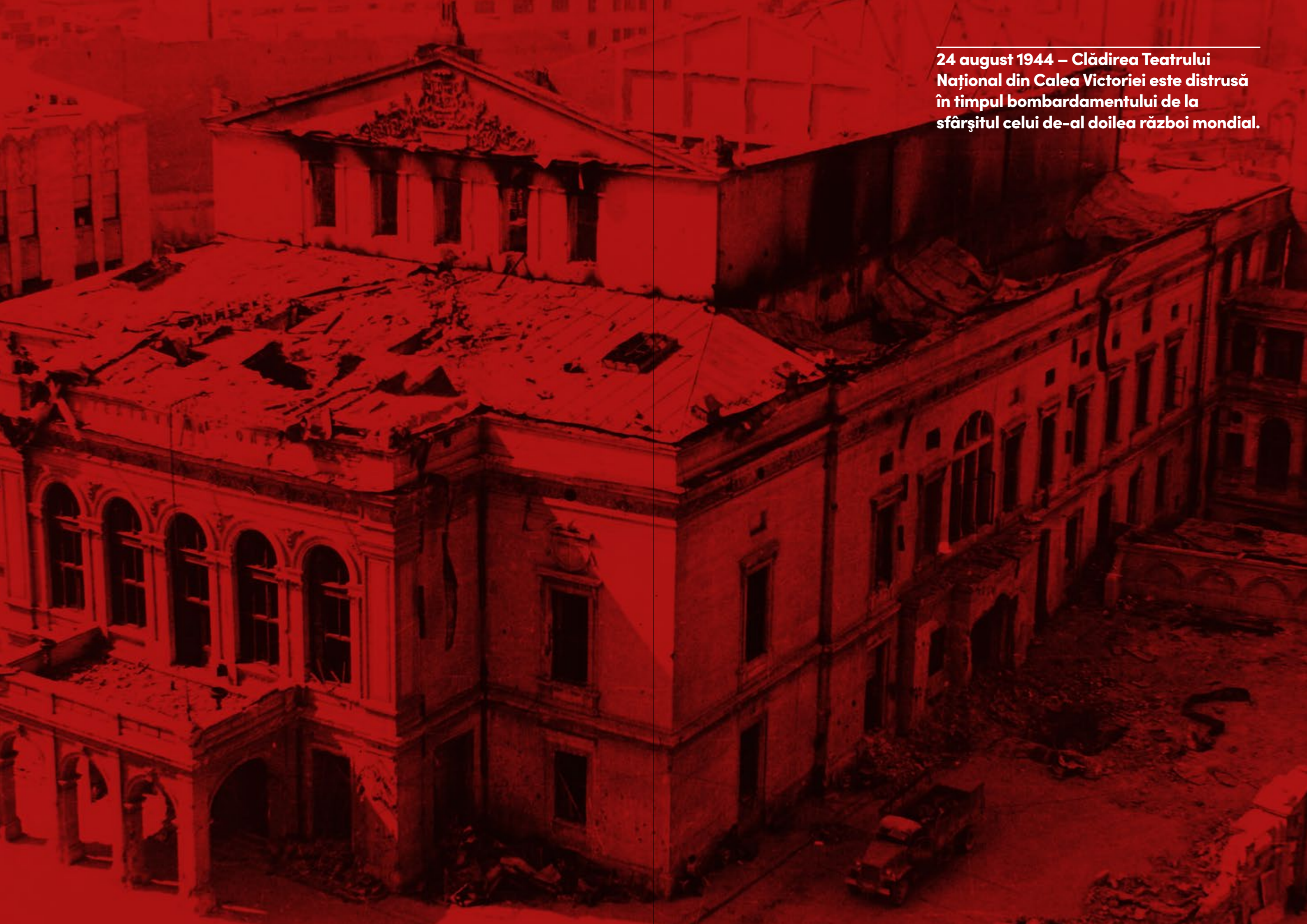
⁵ - Alterescu, Simion, and Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Române

Matei Milo
1815 - 1877

portret Matei Milo

24 august 1944 – Clădirea Teatrului Național din Calea Victoriei este distrusă în timpul bombardamentului de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial.

Noua clădire a Teatrului Național București

Imediat după distrugerea clădirii Teatrului Național, teatrul continuă să funcționeze în diverse săli din București: Comedia (Majestic), Studio din Piața Amzei, sălile de festivități ale liceelor Sfântul Sava și Matei Basarab și Cercul Militar.

Între timp au fost făcute demersuri pentru construirea unui nou teatru mult mai mare și poziționat într-o noua locație centrală. Așadar la data de 20 Decembrie 1973 este inaugurată noua clădire a Teatrului Național situată lângă Piața Universității.

Rezultatul a fost un teatru unicat cu o arhitectură ce se înscria în modernismul anilor '60, având o înfățișare surprinzătoare, datorită dimensiunii și scenelor cu trăsături moderne. Deasemenea clădirea prezenta un volum sculptural cu o copertină în consolă (element identificat ca „Palarea lui Caragiale”), un turn al scenei, și instalații de suport pentru manevrarea decorurilor.

„Proiectul a fost semnat de arhitecții Horia Maicu, Romeo Belea și Nicolae Cucu, iar structura de rezistență de inginerul Alexandru Cișmigiu”.⁶

noua clădire a Teatrului Național București în 1973

6 - Alterescu, Simion, and Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Române

Romeo Belea

1932 -

portret Romeo Belea

Schimbarea fațadei clădirii Teatrului

Elementul arhitectonic definitoriu pentru TNB ce sugera pălăria lui Ion Luca Caragiale se pare că îi plăcea complet lui Ceaușescu, așa că a cerut ca forma teatrului să fie refăcută într-o formă clasică.

În anul 1978 după un incendiu la Sala Mare, acesta a văzut un moment oportun să remodeleze fațada teatrului prin adăugarea unei fațade de tip coreal cu o greutate de 1.500 tone.

Șantierul de refacere a durat aproape trei ani (1983-1985), după multe propuneri, machete și încercări refuzate de Conducător, cu reveniri ale șantierului, care au eșuat într-un edificiu cu ritmică banală, ce aplatizează construcția impunătoare din centrul Capitalei.⁷

clădirea Teatrului Național București în 1985

Revenirea la forma inițială

După Revoluție, multe voci au cerut revenirea la forma inițială. După realizarea unei expertize seismice s-a demonstrat că structura de rezistență a fost slăbită de „carcasa” adăugată de Ceaușescu.

Astfel, Teatrul Național din București a fost din nou renovat și consolidat începând cu 2011. În urma acestor lucrări, fațada TNB a revenit la forma sa inițială - cea anterioară lucrărilor de remodelare a erei comuniste - și numărul sălilor a crescut la șapte, inclusiv o sală în aer liber.⁸

Noul Teatrul Național a fost inaugurat în noiembrie 2014. În urma renovărilor instituția a devenit un edificiu deschis publicului larg 10-12 ore zilnic, cu mai multe funcțiuni, asemănătoare marilor edificii de spectacole de teatru din lume. Noua clădire oferă peste 3000 de locuri și diverse spații amenajate precum: galerii de artă, expoziții, anticariat, librărie, baruri, cafenea, restaurant și muzeu.

Ion Caramitru spunea într-un interviu : „E prima demolare pozitivă a unui edificiu comunist de tristă amintire”⁹

clădirea Teatrului Național București în 2014

⁸ - Istoria Teatrului Național din București: lucruri mai puțin știute (www.timp-liber.acasa.ro)

⁹ - Teatrul Național București revine la forma inițială după patru decenii. (www.digi24.ro)

Ion Horia Leonida Caramitru
1942 -

portret Ion Caramitru

Concluzie

Principalele manifestări teatrale originale au pregătit în timp condițiile artistice prielnice dezvoltării teatrului românesc cult și au precedat întemeierea Teatrului Național din București.

Prin activitatea sa “Teatrul Național din București” a fost prezent la toate frământările și marile evenimente ale istoriei țării noastre din ultimii 168 de ani; pentru ca aici s-a format și de aici s-a răspândit marea tradiție realistă a artei scenice și a dramaturgiei noastre.

Nenumăratele eforturi de la construirea primei clădiri a teatrului, la remodelarea acestuia de către Ceaușescu cât și întoarcerea la designul original au întărit dorința publicului de a avea un edificiu de rang național, intensificând astfel și importanța acesteia în istoria dezvoltării Teatrului Național cum îl cunoaștem astăzi. Teatru Național reușește să transmită un puternic impact.

Documentare

Analiza contextului profesional, social, cultural	43
Analiza elementelor vizuale existente	45
Cuvinte cheie	49
Harta semantica	51
Analiza concurentiala	53
Studiu de caz: Atlantic Theatre	55
Studiu de caz: The Public Theatre	61
Studiu de caz: Tabacco Factory Theatres	67
Concluzie	73

Analiza contextului profesional, cultural și social

Contextul profesional

Din punct de vedere profesional Teatrul Național se poziționează printre instituțiile de cultură importante și cunoscute la nivel național și internațional datorită prestației și reputației sale. Din păcate nu deține o identitate vizuală îndeajuns de puternică încât să se ridice la standardele și tendințele actuale.

Contextul social

Mediul social în care își desfășoară activitatea Teatrul Național în principal, este Municipiul București. Capitala găzduiește aproximativ 2 milioane de locuitori, fiind regiunea cea mai dezvoltată din România.

Contextul cultural

La nivelul Municipiului București, paleta culturală este, firește, cea mai amplă și complexă, capitala deținând cea mai importantă infrastructură culturală din țară, atât prin numărul instituțiilor, serviciilor și echipamentelor culturale, cât și prin diversitatea acestora.

Pe parcursul unui an, situează, în top trei preferințe de consum cultural ale bucureștenilor, mersul la teatru, cu un procent de 41,5 %, pentru frecvența de 1-2 ori pe an sau mai des.

Preferințele pentru anumite genuri de spectacole teatrale indică faptul că, 38% preferă să meargă la comedii, 38,2 % la teatrul clasic și 11,7 % la teatru contemporan.¹⁰

¹⁰ - Anda Becuț, Ioana Ceobanu, Carmen Croitoru, Madalina Manea, Angelica Marinescu, Alexandra Mitoi, Iulian Oana, Studiu de consum cultural la nivelul orașului București, Editura Pro Universitaria, București, 2016

Analiza elementelor vizuale existente

Descriere

Actuala identitate vizuală a Teatrului Național București este reprezentată de monograma TNB + subtitlul Ion Luca Caragiale, simbol grafic realizat de către graficianul Dan Perjovschi, imediat după 1989, sub directoratul lui Andrei Șerban. Acest logo a redevenit emblema teatrului odată cu venirea lui Ion Caramitru la conducerea instituției.

Analiză identitate vizuală

În urma analizei monograme "TNB" am identificat următoarele idei puse în valoare: improvizație (simbol nefinisat), artistic (realizat cu markerul), libertate (scris necontrolat), contrast (prin folosirea celor două culori negru și roșu), originalitate (scris de mână).

Prin urmare observăm existența unei direcții vizuale limitată și slab implementată, dar care totuși are la bază un concept ce reușește să transmită valorile culturale, odată relevante pentru instituție. Logo-ul aduce aminte de perioada în care a fost realizat, și nu reușește să țină pasul cu noile cerințe ale pieței în materie de flexibilitate, adaptabilitate și memorabilitate în timp.

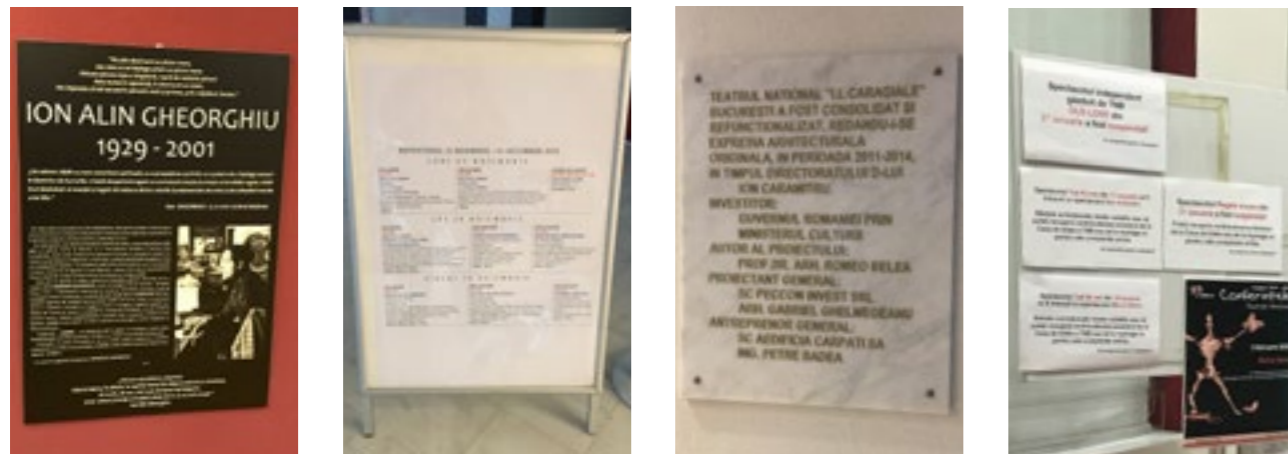
Abrevierea "TNB" permite teatrului să fie rapid memorat și identificat însă, nu reușește să transmită și ideea de instituție publică de cultură și de importanță națională.

Segnaletică

Afisiere informatii

Spectacole

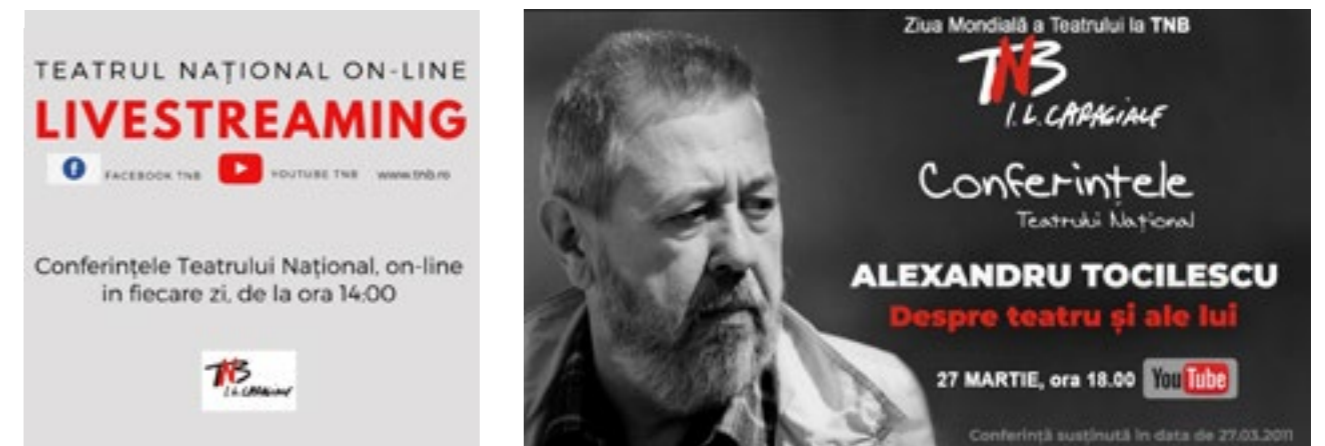
Print

Text săli

Social Media

Cuvinte Cheie

Arhitectură

- diferite nivele de înălțime
- compoziție spațială
- platforme-foaiere în curbe decalate
- volume realizate travertin
- plafon creat cu nervuri modelate
- copertina cunoscută ca Pălăria lui Caragiale
- decorațiune policromă
- scări elicoidale
- pereți cu diafragme curbe
- dominația plinului asupra golului
- plafon conceput în suprafețe cu dublă curbură
- decalate între ele
- platforme decalate cu un traseu descendent către scenă
- raport de interdependență și condiționare
- reciprocă între elementele spațiale
- contraste armonioase
- dinamicitate

Sălile de spectacol

- sala de tip italian, tip elizabetan, tip arenă
- scenă cutie
- cortină
- avanscenă
- gradene cu fotolii
- culise
- scaune
- loja oficială
- turnul scenei
- puntea reflectoarelor

Activități

- școală pentru cultura artei dramatice
- spectacole de teatru
- stagiuni teatrale
- expoziții culturale
- evenimente culturale
- festivități
- conferințe
- turnee
- activități educaționale
- programe de educare și formare

Sentimente trăite de către spectatori

- concentrare psihologică și intelectuală
- atmosferă de intimitate
- armonie
- emoție sufletească și sentimente
- comunicare directă
- aclamație
- orațiune
- încântare
- bucurie
- prezent/viu
- mândrie
- împlinit cultural

Piese de teatru

- tragedie
- comedie
- dramă
- satiră
- pantomimă
- parabolă
- absurd
- istoric
- farsă
- poezie
- monolog
- muzical
- stiințifico-fantastic
- teatrul cruzimii
- teatrul coregrafic
- melodramă
- feerie
- cabaret

Dotări tehnice

- transformabilitate/modularitate
- uși culisante
- contrabare
- fosă de orchestra
- efecte de culori/jocuri de lumini
- efecte sonore
- rampă
- trapă

Instituție publică

- KM 0 - centrul bucureștilui
- complex cultural
- instituție publică națională
- istorie zbuciumată
- un teatru nou pentru un public nou
- instituție dedicată tinerilor
- spațiu românesc de standard european
- agoră culturală
- cel mai vizitat dintre teatrele românești
- tradiție
- moștenire

Actori

- contact direct
- personalitate
- originalitate
- mimică
- creativitate
- machiaj
- repetiție
- emoție scenică
- expresie scenică
- imagine scenică

Analiză concurențială

Concurență directă la nivel local

Concurență indirectă la nivel local

Concurență directă la nivel național

Concurență indirectă la nivel național

Studiu de caz: Atlantic Theatre

Descriere

Atlantic Theatre este un teatru non-profit, fără scop lucrativ, a cărui misiune este de a produce piese extraordinare „simplu și veritabil folosind un ansamblu artistic”. Înființat în 1985 de dramaturgul David Mamet și de actorul William H. Macy, Atlantic Theatre Company este unul dintre cele mai influente grupuri off Broadway din teatru.

Noua identitate ajută teatrul să-și ridice profilul instituțional reflectând vocea îndrăzneță și originală a teatrului, prin urmare iese în evidență în tot peisajul de artă aglomerat al orașului New York, reușind astfel să atragă noi audiențe, sponsori și parteneri. Noua identitate creată de grupul Pentagram, pune în lumina reflectoarelor forme abstracte ce au ca și concept litera „A”, astfel s-a creat un sistem unitar ce construiește o gama variată de posibilități de implementare, unicitate și impact prin forma, caractere și cromatica puternică atribuita emoțiilor umane.¹¹

Analiză identitate vizuală

Observăm o identitate ce are la bază o formă geometrică, o sintetizare a literei 'A' ce poate fi asociată cu un reflector sau un megafon. Împreună cu o tipografie puternică, această soluție reușește să creeze o personalitate puternică pentru teatru. Sistemul vizual este flexibil și permite teatrului să evolueze și să se adapteze în timp, promovând o imagine instituțională coezivă.

¹¹ - Atlantic Theater (www.pentagram.com)

Implementări ale sistemului vizual

Forma geometrică joacă un rol important în prezentarea personalității teatrului, prin utilizarea acesteia în realizarea de compoziții dinamice, cât și folosirea elementului grafic ca pe spațiu de tip container ce poate susține diverse imagini. Împreună cu titluri mari și folosirea accentului de culoare roșu identitatea reușește să iasă în evidență și să transmită un mesaj cu un impact vizual puternic.

materiale promoționale

papetărie și broșură de prezentare a unei stagiuni teatrale

Prezentare Stagiuni

Pentru prezentarea pieselor din stagiunea 2017-2018, forma geometrică ce stă la baza identității este folosită ca element principal și reușește să se integreze în compoziție fiind folosită ca spațiu de încadrare a imaginilor, ori ca sugestie a unui reflector ce pune în scenă imagini specifice spectacolelor. Abordarea este dinamică și contemporană prin folosirea de titluri mari și culori puternic contrastante.

afiș pentru spectacole de teatru și postări social

afiș pentru spectacole de teatru și postări social

Studiu de caz: The Public Theatre

Descriere

The Public Theatre este o organizație de artă a orașului New York fondată ca Atelier de Shakespeare în 1954, de către Joseph Papp, cu intenția de a prezenta lucrările unor dramaturgi și interpreți în devenire. Este condus de directorul artistic Oskar Eustis și de directorul executiv Patrick Willingham. Locul a fost deschis în 1967.

Identitatea răspunde misiunii The Public Theater, de a oferi performanțe accesibile și inovatoare, creând un limbaj grafic care reflectă tipografia străzii în juxtapunerea sa extrem de activă, neconvențională și aproape graffiti.¹²

Analiză identitate vizuală

Logo-ul The Public este realizat prin folosirea a 6 greutăți diferite ale caracterului tipografic Knockout, soluție ce definește personalitatea dinamică și activă a teatrului.

Sistemul este proiectat pentru a fi flexibil și adaptabil, în timp reușind să creeze un limbaj vizual puternic, prin diverse implementări tipografice de diferite dimensiuni, greutăți și distanțări, care se desfășoară atât pe plan vertical, orizontal și diagonal.

Prezentare Stagioni

Datorită flexibilității sistemului vizual atribuit, în fiecare an caracterul Knockout ce stă la baza identității teatrului, este modificat pentru a prezenta o nouă personalitate vizuală pentru stagiunea anului în curs (până în prezent au fost realizate 10 stagioni diferite din punct de vedere grafic ce au la bază același sistem vizual).

Profitând de gama sa largă de greutate și înălțimi ale caracterului, sistemul vizual este constant re-adaptat prin diverse compoziții dinamice, extinse în diverse aplicații adiționale wprecum postere, un întreg sistem de direcționare și materiale promoționale.

afișe pentru spectacole de teatru

afiș pentru spectacole de teatru, sistem de orientare

bannere stradale

sfiș pentru spectacole de teatru, steaguri și banere social media

Studiu de caz: Tobacco Factory Theatres

Descriere

Tobacco Factory Theatres a creat o cale de inspirație pentru a deveni unul dintre cele mai respectate locuri din țară în doar peste 10 ani. Diversitatea programului, care include teatru, marionete, Shakespeare clasice, piese de teatru noi și concepute, dans și comedie, combinate cu o uimitoare capacitate medie de prezență de 84%, îl fac unul dintre cele mai bine participante și populare teatre din țară.

Formele individuale utilizate pentru alcatuirea literelor reprezintă natura colectivă a organizației. Tiparul a luat naștere din ideea că eficacitatea organizației este formată din diferite activități diferite din cadrul comunității locale, astfel formele fiind folosite în întreaga identitate de la utilizarea în cadrul logotipului, la papetarie, semnalizare pentru construcții și alte aplicații tipărite și online.¹³

Analiză identitate vizuală

Prin intermediul unui caracter tipografic flexibil, rezultat din îmbinarea formelor de bază, este realizat un sistem vizual coeziv bazat pe scrieri mari și puternice, ce folosesc două versiuni ale caracterului Assembly (normal și outline). Acesta stabilește personalitatea teatrului și oferă o soluție optimă pentru o organizație ce desfășoară multe programe și evenimente diferite.

TOBACCO
FACTORY
THEATRES

Implementări ale sistemului vizual

Sistemul oferă un puternic impact vizual, prin folosirea de titluri mari, bold dar și în combinație cu versiunea outline a caracterului, ce poate chiar să susțină diferite texturi în interiorul acestuia. Totodată, personalitatea teatrului este amplificată prin diverse poziționări diagonale ale caracterului ce oferă dinamicitate.

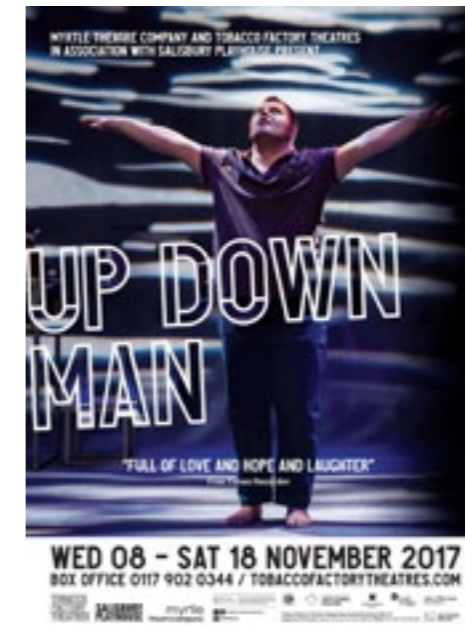
sistem de orientare, afiș stagione și afiș spectacol de teatru

broșură prezentare a stagiuni și materiale de brand

banner stradal și banere social media

15 HOURS TO GO!
SET YOUR ALARM

afiș pentru spectacole de teatru și banere social media

Concluzie

Concluzie identitate existentă

În urma analizei identității vizuale existente a Teatrului Național București, se constată o imagine insuficient formată, în rândul publicului țintă și o notorietate care se situează încă la un nivel nesatisfăcător raportat la calitatea, ineditul și potențialul produselor oferite publicului de către acest teatru, evidentă fiind posibilitatea amplificării ei.

Direcția vizuală actuală este limitată și nu reușește să transmită noile valori culturale ale teatrului. Implementarea grafică are nevoie de o reîmprospătare și readaptare pentru a satisface noile cerințe ale pieței în materie de flexibilitate, adaptabilitate și memorabilitate în timp.

De asemenea, o nouă identitate, cu noi posibilități și perspective, va permite o deschidere mai mare spre noi colaborări atât la nivel național cât și la nivel internațional și va crea o baza de încredere atât pentru actualii și viitorii actori cât și pentru publicul țintă targetat.

Limitarea identității vizuale la un singur simbol de tip monogramă, ce are la baza sa abrevierea "TNB" nu permite teatrului să transmită și ideea de instituție publică de cultură, de importanță națională.

Concluzie analiza concurență

Observăm că la nivel național cât și local instituțiile de cultură în mare parte nu dețin o identitate vizuală, sau majoritatea dintre cele care dețin una, nu sunt îndeajuns de puternice din punct de vedere vizual, pentru a acapara atenția publicului și a se face cunoscute. Deși această concluzie este una dezamăgitoare per total, ar putea de asemenea să reprezinte o oportunitate din punct de vedere vizual și să plaseze Teatrul Național

București în topul instituțiilor culturale cu un puternic impact vizual către public și cu o recunoașterea de top la nivel național și local. Această îmbunătățire la nivel vizual ar reprezenta o creștere semnificativă a publicului interesat cât și o prezență publică cu mai mult impact.

Concluzie analiză studii de caz

Observăm în urma analizei celor 3 studii de caz și înțelegem necesitatea implementării unui sistem vizual identitar, flexibil care să susțină toate inițiativașe și ramurile Teatrului Național București, promovând în același timp o imagine instituțională coezivă cu scopul menținerii unei conexiuni constante cu publicul țintă. O structură modulară ce permite realizarea atât a unui simbol primar cât și a unor simboluri secundare aparținente aceluiși concept vizual comun ce servesc ca extindere a identității vizuale și reușesc să unească diferitele activități și programe culturale organizate de către instituție sub o direcție vizuală unitară.

În urma analizei asupra celor trei studii de caz dezvoltate anterior, observăm și înțelegem necesitatea implementării unui sistem vizual identitar, flexibil care să susțină toate inițiativașe și ramurile Teatrului Național București, promovând în același timp o imagine instituțională unitară și coezivă cu scopul menținerii unei conexiuni constante cu publicul țintă, menținerea unei legături unice și un sentiment diferit ce definește esența Teatrului Național București. O structură modulară va permite realizarea atât a unui simbol primar cât și a unor simboluri secundare aparținente aceluiși concept vizual comun ce servesc ca extindere a identității vizuale și reușesc să unească diferitele activități și programe culturale organizate de către

Descrierea proiectului

Brief	77
Evoluție	81
Schițe	83
Variante de lucru	91
Varianta finala	111
Implementare	113
Concluzie	118

Brief

Poziționare

Instituție publică de cultură, accesibilă și relevantă pentru toate categoriile de public de importanță națională, cu personalitate juridică.

Scop

- Realizarea și promovarea de producții/co-producții artistice autohtone și universale de tipul spectacolelor dramatice sau lirice.
- Derularea de proiecte diverse, transdisciplinare (spectacole, festivaluri, activități educaționale, evenimente culturale)
- Promovarea pieselor și textelor de teatru reprezentative pentru dramaturgia românească și universală, clasică și contemporană;

Misiune

Misiunea Teatrului Național „I. L. Caragiale” din București, în calitatea sa de instituție publică de spectacole, accesibilă și relevantă pentru toate categoriile de public, este de a oferi spectatorilor un număr variat de piese de teatru din repertoriul românesc și universal, clasic și contemporan, urmărind excelența artistică și ținând cont de tradiția scenei românești de teatru și de curente artistice contemporane.

Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București își va asuma și o vocație culturală polivalentă.¹⁴

^{14, 15} - Ion Caramitru, Proiect de management pentru dezvoltarea Teatrului Național „I.L. Caragiale” din București în perioada 01.08.2016 – 01.08.2021, 2016

Viziune

- **Experiență culturală completă la TNB**
- **Dezvoltare, Deschidere, Dinamică, Diversitate, Durabilitate**
- **TNB – Tradiție, Noutate, Bucurie**¹⁵

Structură

- Sala Mare: sală de tip italian; capacitate maximă: 950 locuri;
- Sala Studio: transformabilă în tip italian, tip elisabetan, tip arenă; capacitate maximă: 590 locuri;
- Sala Atelier: sală transformabilă în toate variantele de joc; capacitate maximă 200 locuri;
- Sala Pictură: tip italian, cu scena în cadrul existent; capacitate maximă: 230 locuri;
- Sala Mică: transformabilă, în tip italian redus, tip elisabetan, tip arenă; capacitate maximă: 140 locuri;
- Amfiteatrul în aer liber: transformabil; capacitate maximă 300 locuri;
- Sala Media: transformabilă multifuncțional: expoziții, recitaluri, reuniuni, conferințe, proiectii; capacitate maximă: 200 locuri.
- Ample foaiere: galerii destinate expozițiilor de diverse facturi
- Sala de lectură: – pentru documentarea teatrală și desfășurarea de diverse proiecte transdisciplinare.
- Spații publice (Librarie, Muzeu, Baruri, Cafenele, Restaurant)
- Programe culturale (Repertorial, 9G la TNB, tnb.edu, Confluențe, Parateatral, Împreună, dramaXXI.eu)

Cultură - Valori

creativitate, prestigiu, profesionalism , tradiție vs. inovație. flexibilitate, adaptabilitate, dinamism

Personalitate

energic, entuziast, creativ, flexibil, dinamic, fermecător, curajos, social, popular

Dezvoltare

- Mediul socio-cultural în care Teatrul Național își desfășoară activitatea, în principal, este Municipiul București, Capitala României care găzduiește aproximativ 2 milioane de locuitori, fiind principalul polarizator și factor de atracție, atât la nivelul forței de muncă, cât și al companiilor care se localizează aici.
- Pe parcursul unui an, situează, în top trei preferințe de consum cultural ale bucureștenilor, mersul la teatru, cu un procent de 41,5 %, pentru frecvența de 1-2 ori pe an sau mai des.
- Accesul la tehnologii noi, materiale noi și un public larg divers.
- Prezența unui număr mare de persoane cu studii înalte ce sunt interesați să aparțină unei comunități cultural-sociale.

Promisiuni

Teatrul Național promite audienței, un profil repertorial ambițios, alcătuit din spectacole de referință cu texte de mare rezonanță, susținute de artiști de prestigiu, actori din toate generațiile (inclusiv foarte mulți tineri), regizori și scenografi.

Obiective

- Promovarea valorilor cultural-artistice, autohtone și universale, pe plan național și internațional precum și dezvoltarea audienței, creșterea accesului publicului la aceste valori.
- Transformarea Teatrului într-o agoră culturală;
- Diversificarea ofertei culturale a instituției prin cercetarea nevoilor culturale în care își desfășoară activitatea;
- Promovarea inovației;
- Consolidarea poziției de lider național în ceea ce privește oferta culturală și poziționarea TNB drept cel mai mare spațiu-platformă de dezbateri și de creație; un spațiu cultural conceput la exigențe internaționale, care are cea mai diversă ofertă culturală;
- Crearea, prin comunicare, a unei legături sporite între noua ofertă culturală TNB și publicul larg, în vederea fidelizării, dar și a atragerii unui public nou, prin abordarea modernă a unui repertoriu clasic și noi propuneri repertoriale.
- Relevarea mix-ului cultural unic al TNB, atât pentru public, cât și pentru artiști și creatori; valorizarea artiștilor-vedetă și a creatorilor consacrați, alături de valorizarea creatorilor tineri și a autorilor contemporani români,
- Susținerea și punerea în valoare a talentului creatorilor din domeniul artelor interpretative, al regiei și scenografiei, precum și din celelalte domenii specifice spectacolului contemporan;
- Modernizarea limbajelor de comunicare și orientarea activităților de promovare ale TNB, cu precădere spre noile medii de socializare, pentru atragerea celor mai diverse categorii de public;

Audiență actuală

- Grupurile țintă ale activităților instituției sunt constituite din toate categoriile de spectatori și vizitatori ai teatrului, atât sub raportul vârstei și sexului, cât și a structurii socio - profesionale.
- Vârsta medie a publicului TNB se situează în jurul celei de 38 de ani, categoriile de vârstă cele mai prezente la spectacolele de teatru fiind cele de 20-39 de ani și 30-39 de ani, totalizând 54%. 23% dintre spectatori au vârsta de peste 50 de ani.
- Un procent covârșitor dintre spectatori au studii superioare (76%), dintre care o treime au studii post-universitare.
- Publicul TNB se împarte astfel:
 - nucleul consumatorilor – public eterogen, majoritar feminin, educat, neinteresat de mondenități, care folosește noile tehnologii și care vine la Național pentru renumele spectacolului, pentru repertoriu și ineditul spectacolelor
 - publicul potențial – merge mai rar la teatru, majoritar masculin, tânăr și activ (până în 50 de ani), căsătorit, educat, care vine la Național pentru notorietatea artiștilor, pentru repertoriu și ineditul spectacolelor.¹⁶

Audiență actuală

- Se dorește lărgirea țarhet-ului prin atragerea de tineri dar și menținerea publicului adult interesat.
- Se urmărește, cu consecvență, atragerea a tuturor categoriilor de creatori și interpreți tineri sau consacrați, angajați sau independenți.

¹⁶ - Anda Becuț, Ioana Ceobanu, Carmen Croitoru, Madalina Manea, Angelica Marinescu, Alexandra Mitoi, Iulian Oana, Studiu de consum cultural la nivelul orașului București, Editura Pro Universitaria, București, 2016

Competiție

- Teatrul Național este la ora actuală, teatrul cu cele mai multe săli și multiple foaiere/spații expoziționale, sub același acoperiș.
- Teatrul Național a fost și continue să fie organizatorul, co-organizaorul, gazda sau partenerul unora dintre cele mai importante evenimente teatrale Festivalul Național de Teatru, Festivalul Internațional George Enescu, Gala Premiilor Gopo, Gala Premiilor UNITER.
- Închirierea spațiilor cu destinație de restaurant, cafenea și librărie precum și a spațiului de pe terasa teatrului reușind astfel menținerea acestuia mereu deschis către public.
- Clădirea Teatrului Național este un spațiu românesc de standard european. Sala Mare este una dintre cele mai mari săli de teatru din România și, totodată, una dintre cele mai bine dotate din Europa din punct de vedere sceno-tehnic.
- Clădirea teatrului este situată în centrul Capitalei (kilometrul 0 al Capitalei, în Piața Universității).
- Numeroase generații de actori străluciți s-au format și au evoluat pe scena TNB.
- Față de alte instituții specializate pe evenimente culturale și spectacole de divertisment, acesta se bucură de statutul de teatru național purtând chiar numele lui I.L.Caragiale, el fiind considerat a fi cel mai mare dramaturg român și unul dintre cei mai importanți scriitori români.

Percepție

- Instituție publică de cultură cu reputație la nivel național și internațional. Cea mai importantă scenă de teatru din România.

Percepție dorită

- Un teatru nou, cu un profil repertorial ambițios, alcătuit din spectacole de referință cu texte de mare rezonanță care joacă, zilnic, pentru publicul său și oferă, sub un singur acoperiș, o experiență culturală completată de galerii expoziționale, tururi ghidate, muzeu și posibilitatea de petrecere a timpului liber.
- Un spațiu de socializare, recreere și educație pentru publicul amator de cultură, o alternativă la mall - urile comerciale, de tip consumist, agora culturală de la kilometrul 0 al Capitalei.

Reacție așteptată

bucurie, emoție sufletească, împlinit cultural, distrat, surprins

Planificare

- Implementarea unei sistem de comunicare interactiv, în timp real, printr-un mix de comunicare prin mijloace clasice (comunicate de presă, PR, canale proprii) și creșterea comunicării în social media, website-ul oficial www.tnb.ro, newsletter, precum și crearea de evenimente și de campanii de comunicare specifice, cu rol comunicațional decisiv în atragerea de noi categorii de public.
- Punerea la dispoziția vizitatorilor de interviuri, declarații, trailere ale spectacolelor Naționalului și alte materiale video și foto, precum și comunicatele de presă și anunțurile importante despre activitatea TNB.
- Digitalizarea patrimoniului cultural al instituției și crearea unei noi baze de date disponibilă online.
- Asocierea noului TNB la campaniile de tipul „rezistență prin cultură”, față de expansiunea non-valorilor și a prostului gust, asocierea cu organizațiile societății civile care promovează acest tip de discurs.

Evoluție

Evoluția proiectului a fost treptată, după înțelegerea momentelor marcante din istoria teatrului, definirea cuvintelor cheie și analiza unor identități vizuale existente, am avansat la completarea briefului folosind informații obținute din cărți, documente oficiale ale teatrului cât și website-ul oficial.

Odată adunată informația, am sintetizat până în momentul în care rezultatul reușea să prezinte esența imaginii teatrului conform misiunii, viziunii și valorilor ce se doreau a fi transmise către publicul țintă. În urma acestui proces am obținut cuvinte cheie ce aveau să stea la baza viitoarelor concepte, astfel au definit paleta cromatică, tipul de tipografie folosit și alte elemente ce avea să construiască sistemul vizual dorit.

În etapa de schițe am dezvoltat un număr mare de schițe în creion, etapă în care am dezvoltat 10 direcții vizuale cu potențial după o selecție ce avea ca scop păstrarea acelor idei ce reușeau într-un mod eficient să transpună prin comunicare vizuală cuvintele cheie.

În etapa de digitalizare a schițelor, am generat alte 2 idei noi prin folosirea unor tehnici vizuale computerizate. Odată rafinate aceste concepte au fost prezentate la diverși designeri din diferite domenii cât și persoanelor din alte domenii pentru a primi feedback și a înțelege și alte puncte de vedere pentru a ușura decizia alegerii conceptului final.

Întâmplarea face că, înainte de a alege varianta finală, am reușit să intru în contact cu directorul adjunct al Teatrului Național, domnul Ioan Onisei

și am corectat câteva din valorile teatrului cât și unele completări ale valorilor transmise și a cuvintelor cheie ce definesc Teatrul Național din București, pentru a putea concluziona etapa conceptului și de a îl alinia cu noile strategii ce vor fi implementate pe viitor cât și confirmare actualei viziuni a teatrului: Experiență culturală completă la TNB; Dezvoltare, Deschidere, Dinamică, Diversitate, Durabilitate; TNB – Tradiție, Noutate, Bucurie. Având aceste informații stabilite, am continuat dezvoltarea ideilor în această nouă direcție și mai conturată acum, reușind să mă decid asupra variantei care se alinia cel mai mult cu cele discutate.

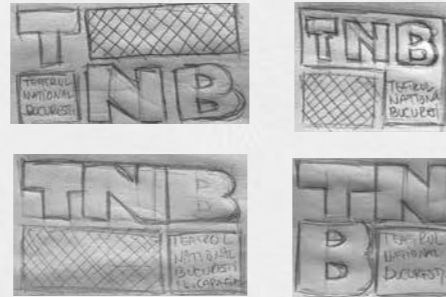
Varianta finală a primit atenție specială în definitivarea formei, structurii, simbolurilor secundare cât și alegerea unui caracter specific erei în care a fost realizată clădirea și a unei palete de culori pentru a contura personalitatea noii identități vizuale. După finalizarea simbolurilor, am trecut la dezvoltarea monogramei și a pentru a putea fi utilizată separat, dar totodată să respecte aceleași principii ca și simbolul principal, făcând parte din aceeași poveste.

Odată stabilite elementele principale am realizat și noul sistem de direcționare ce va fi folosit în cadrul clădirii teatrului. Totodată am realizat materiale suport care să îmi susțină conceptul cât și să prezinte flexibilitatea, dinamicitatea noului sistem identitar și a elementelor acestuia.

Schițe

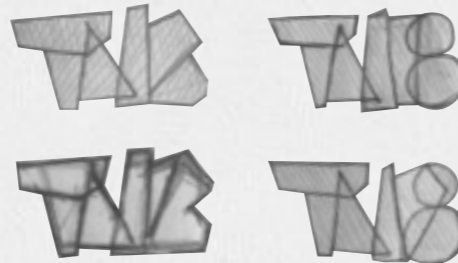
Direcție 1

Plecând de la spațiul pe care este amplasată clădirea teatrului am sustras o structura geometrică modulară. Prin introducerea inițialelor teatrului și a unui chenar de tip container folosit ca suport pentru eventuale elemente grafice se realizează un sistem vizual flexibil ce transmite ideea de stabilitate, improvizație, transformabilitate.

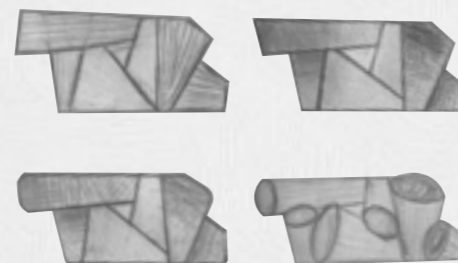
Direcție 2

Prin combinare de diferite forme geometrice de bază, am reușit să compun literele monogramei TNB într-o soluție dinamică care să reflecte noua viziune urmărită de către teatru, o personalitate creativă și tinerească. Totodată oferind un simbol vizual ce reflectă ideea de stabilitate și noutate.

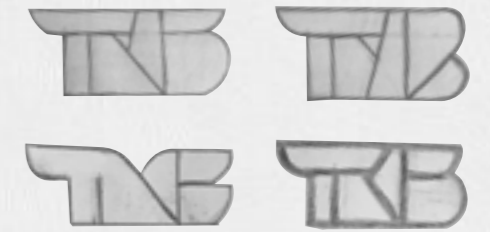
Direcție 3

În continuarea schițelor bazate pe forme geometrice, am dezvoltat o nouă idee care să se alinieze cu activitatea principală a teatrului. Prin adăugarea unor linii paralele și diverse gradiente de culori în interiorul formelor ce construiesc literele, este redat efectul de lumină. Astfel este transmisă ideea de reflector, aparatura principală în desfășurarea spectacolelor de teatru și punerea în evidență a actorilor.

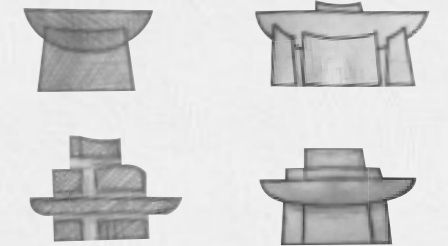
Direcție 4

Pentru a întări și mai mult ideea de tradiție, diverse versiuni ale monogramei au fost realizate introducând ideea de cupolă în terminațiile literelor „T” și „B”, element identificat ca „Pălăria lui Caragiale”, o personalitate istorică ce a adus un aport semnificativ în dezvoltarea Teatrului Național, drept pentru care teatrul poartă numele acestuia.

Direcție 5

Din încercarea de a stiliza clădirea folosind forme geometrice, au fost realizate simboluri minimaliste ce redau ideea de modularitate și stabilitate în timp.

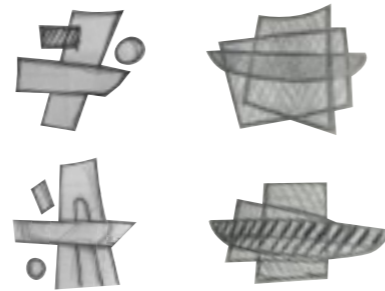
Direcție 6

Combinând diverse linii de diferite grosimi, au rezultat forme stilizate ce pot fi folosite ca simbol principal, acestea scot în evidență ideea de stabilitate și aduc un plus identității prin combinarea de diferite elemente grafice ce reușesc să compună un sistem vizual coeziv.

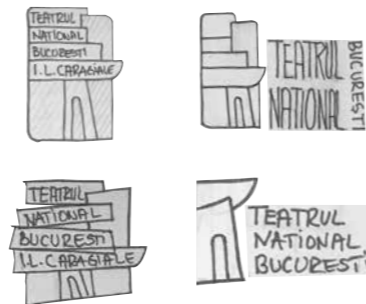
Direcție 7

Cu scopul de a realiza un sistem vizual modular, am preluat elemente grafice iconice parte din clădirea teatrului și am realizat simboluri dinamice prin suprapunerea acestor elemente. Aceste simboluri redau ideea de contemporanietate și dinamism, trăsături parte din cultura și valorile instituției.

Direcție 8

Pentru a pune în valoare atât elemente iconice parte din clădire și a întări ideea de instituție națională am realizat simboluri compuse din diverse elemente grafice cât și numele complet al teatrului. Astfel se poate obține o identitate vizuală stabilă și memorabilă în timp.

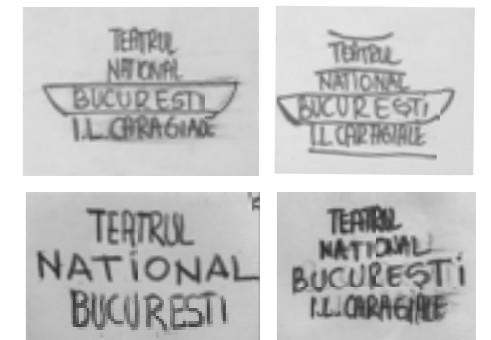
Direcție 9

Prin fuziunea formei clădirii și a numelui acestuia am obținut diverse soluții vizuale care își propun să reflecte valorile teatrului. O tipografie puternică ar putea susține identitatea vizuală prin diverse compoziții dinamice bazate pe grosimi și înălțimi diferite.

Direcție 10

Testând diferite combinații ale tipografiei flexibile, împreună cu elementul grafic ce face trimitere la „Pălăria lui Caragiale” am ajuns la diverse variante simplificate ce pun în valoare ideea de instituție națională prin prezentarea numelui complet al teatrului cât și ideea de tradiție.

Variante de lucru

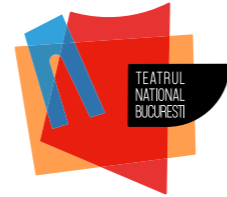
Direcție 1

Prin combinare de diferite forme geometrice de bază, am reușit să compun literele monogramei TNB într-o soluție dinamică care să reflecte noua viziune urmărită de către teatru, o personalitate creativă și tinerească. Pentru a întări și mai mult ideea de tradiție, diverse versiuni ale monogramei au fost realizate introducând ideea de cupolă în terminațiile literelor „T” și „B”, element identificat ca „Pălăria lui Caragiale”.

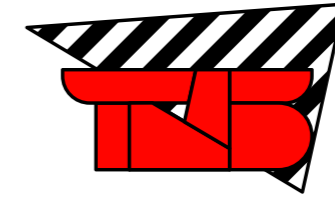
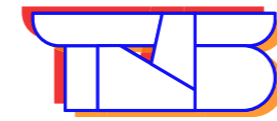
Direcție 2

Cu scopul de a realiza un sistem vizual modular, am preluat elemente grafice iconice parte din clădirea teatrului și am realizat simboluri dinamice prin suprapunerea acestor elemente.

Direcție 3

Prin stilizarea formelor de bază ce compun clădirea teatrului sunt obținute 3 forme geometrice ce pot fi identificate ca elemente iconice, parte din structura arhitecturală a clădirii. Pentru a contura conceptul, este introdusă un contur al cupolei, recunoscută ca „Pălăria lui Ion Luca Caragiale”

Direcție 4

În urma selecției unei super familii tipografice care să corespundă cu personalitatea teatrului, au fost construite diverse compoziții utilizând numelui teatrului. Prin formatarea liniilor de text utilizând înălțimi și grosimi diferite, se obține un sistem vizual dinamic ce poate fi constant adaptat pe diverse situații ce poate evolua în timp odată cu instituția.

Direcție 5

Testând diferite combinații ale tipografiei flexibile, am ajuns la o variantă simplificată ce pune în valoare ideea de instituție națională prin prezentarea numelui complet al teatrului. O tipografie puternică ar putea susține identitatea vizuală prin diverse compoziții dinamice bazate pe grosimi și înălțimi diferite.

Direcție 6

O soluție cu un puternic impact vizual prin promovarea numelui instituției cât și prezentarea unui element vizual ce aduce aminte de forma clădirii teatrului. Arcuind partea de sus a cuvântului „TEATRU” se amplifică ideea de clădire prin scoaterea în evidență a acoperișului curbat, element arhitectural specific clădirii teatrului.

Varianta finală

Motivație alegere concept

În urma unei analize din punct vedere conceptual, această soluție reușește să iasă în evidență prin legătura directă cu forma clădirii teatrului, element grafic ce reușește să transmită ideea de stabilitate și tradiție, amintind de istoria clădirii teatrului și modificările acesteia în timp.

Ideea este amplificată prin introducerea unui element specific arhitecturii teatrului, cupola identificată ca "Pălăria lui Caragiale"¹⁷, făcând trimitere directă la I. L. Caragiale, personalitate istorică cu un impact major în dezvoltarea și structurarea organizațională a Teatrului Național București prin activitatea sa directorială în perioada 1888 - 1889.

Din punct de vedere structural, simbolul folosește liniile de text ce compun numele teatrului pentru a

construi clădirea, deasemenea simbolul identificat ca "Pălăria lui Caragiale" scoate în evidență prin contrast cuvântul „BUCUREȘTI”, tehnică ce pune în valoare activitatea principală a teatrului, și anume, oglindirea moravurilor societății de care aparține la nivel local dar și la nivel internațional, Municipiul București fiind Capitala României.

Totodată, curbarea cuvântului „TEATRUL” ajută la o mai rapidă identificare a turnului teatrului, element arhitectural de specific în recunoașterea clădirii teatrului.

Din punct de vedere funcțional, simbolul oferă flexibilitate prin utilizarea caracterului Heading Pro, o super familie cu 168 de grosimi și înălțime ce permite dezvoltarea de diverse materiale identitare ce transmit același mesaj unitar.

**TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE**

¹⁷ - Imediat după finalizarea clădirii în 1875, cupola realizată din beton armat cu a starnit foarte multe controverse și discuții, fiind asociată cu palarea lui I.L. Caragiale, directorul teatrului în perioada 1888-1889 ce a avut un rol important în organizarea internă a teatrului.

Explicare concept

Oglindirea societății la nivel național și internațional

Elementul grafic ce reproduce vizual cupola teatrului, un element arhitectural iconic în recunoașterea teatrului, recunoscut ca „Pălăria lui Caragiale”. Acest element funcționează ca un suport de punere în evidență a cuvântului București, făcând trimitere la activitatea artistică principală a unui teatru, de a scoate în evidență moravurile societății prin arta teatrală. Astfel Teatrul Național București oglindește societatea la nivel local dar și la nivel național, Municipiul București fiind Capitala României, centrul cultural și social al țării.

Element arhitectural iconic clădirii teatrului

Partea de sus a cuvântului „TEATRUL” prezintă aceeași curbă prezentă și în clădirea teatrului pentru a îmbunătăți identificarea și asocierea logoului cu clădirea. Totodată amplifică ideea de pălărie prin trimiterea la ideea de adâncitura unei pălării.

„Pălăria lui Caragiale”

Împreună cu elementul grafic identificat ca „Pălăria lui Caragiale”, cuvintele „TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI” formează o pălărie ce este poziționată deasupra cuvântului „I.L. CARAGIALE”. Putem spune că pălăria este așezată pe capul lui I.L. Caragiale.

O super familie tipografică

Logotipul folosește super familia de fonturi Heading Now ce dispune de 168 de caractere cu o gamă largă de grosimi și înălțimi. Cu ajutorul flexibilității acestui sistem tipografic sunt realizate 4 linii de text ce compun nivelurile clădirii teatrului. Introducerea numelui complet al teatrului reușește să pună evidență statutul de instituție de importanță națională și totodată transmite ideea de tradiție și stabilitate în timp.

Rafinarea conceptului

Pentru a echilibra compoziția simbolului, liniile de text și elementul grafic au fost distanțate în mod egal folosind o unitate de măsură generală, totodată elementul grafic „cupola”, a fost reconstruit prin folosirea unui cerc mare pentru curbura mare și un cerc de dimensiune mică pentru colțuri.

Astfel am obținut un simbol unitar și totodată un sistem de spațiere a informației pe documente printate și digitale, anumite restricții/elemente

definitorii ce pot ajuta la realizarea a iconografie și alte elemente vizuale.

În partea de sus, terminatiile literelor cuvântului teatrul au fost îmbunătățite prin intermediul unui cerc mare pentru a elimina distorsiunile produse de curbarea literelor.

Echilibrare vizuală

Pentru a echilibra vizual simbolul, litera „T” a fost scoasă în afara compoziției, astfel încât piciorul literei să fie poziționat cu litera „N”.

Înlocuirea diacriticilor

Au fost introduse noi diacritici și punctuații pentru a păstra o compoziție egală și unitară prin păstrarea unei distanțe egale între liniile de text.

Simboluri suport ce susțin identitatea în diverse utilizări

Păstrând conceptul de asociere cu clădirea teatrului prin arcuirea literelor în partea de sus cât și utilizarea a aceeași grosime și înălțime similar cuvântului „TEATRUL” din simbolul principal, a fost realizată o monogramă ce reușește cu succes să păstreze caracteristicile identității vizuale și în continuare să transmită valorile teatrului.

TNB

Utilizand aceasi tipografie numele teatrului poate fi prezentat ca o linie continua de text pentru a fi utilizata in diverse aplicatii.

Simboluri secundare ce au la bază simbolul principal

Datorită notorietății câștigate în anii săi de activitate, instituția poate fi recunoscută utilizând numele complet, numele parțial, sau abrevierea TNB, prin urmare, ultima linie de text permite înlocuirea cuvântului „I.L. Caragiale” cu numele programelor organizate de instituție sau chiar subdiviziunile acesteia, reușind în continuare să transmită valorile teatrului.

Simbolurile secundare reușesc în continuare să aibă un puternic impact vizual prin folosirea aceleiași structuri care stă la baza identității împreună cu diferite grosimi și înălțimi de literă și un nou set de culori moderne care aduc un plus personalității teatrului.

Simboluri secundare ce au la bază monograma

Prin alăturarea monograme și a numelor programelor organizate de către instituție sau chiar subdiviziunile acesteia se obțin noi simboluri secundare, ce folosesc diferite grosimi și înălțimi de literă și noul set de culori.

TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI I.L. CARAGIALE

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
CONFLUENȚE

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
REPERTORIAL

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
DRAMAXXI

TNB CONFLUENȚE

TNB REPERTORIAL

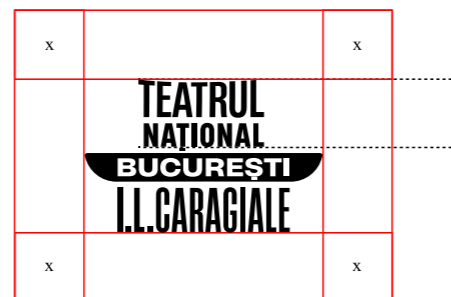
TNB DRAMAXXI

Elementele siglei

Semnul grafic conține cuvântul „Teatrul”, ce este arcurit în partea de sus a literelor, elementul grafic ‘cupola’ și scrisul „TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI I.L. CARAGIALE” scris cu majuscule și care folosește caracterul tipografic Heading Pro în versiunea normală 45 Medium pentru cuvântul „TEATRUL”, versiunea extinsă 85 Medium pentru cuvântul „BUCUREȘTI”, versiunea 56 pentru cuvântul „NAȚIONAL” și versiunea extinsă 25 Medium pentru cuvântul „I.L. CARAGIALE”.

Zona de siguranță

Pentru ca sigla să aibă vizibilitate optimă trebuie să fie întotdeauna separată de marginile materialului pe care apare, printr-o zonă de siguranță egală cu o unitate “x” pe fiecare latură care este egală cu înălțimea cuvintelor „TEATRUL NAȚIONAL”.

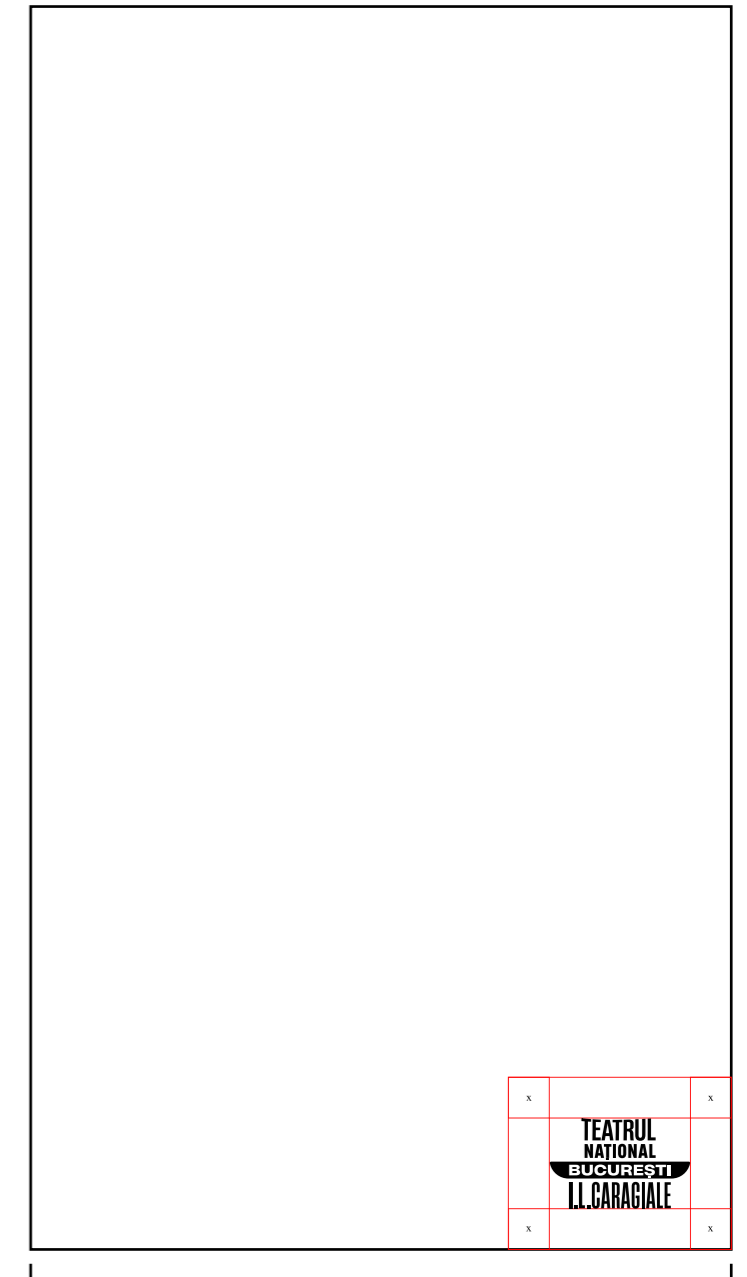

Dimensiunea minimă

Pentru o vizibilitate optimă dimensiunea minimă în imprimare nu trebuie să apară mai mică decât 0.8” (10 mm). Pe ecran, aceasta trebuie să apară cel puțin 70 de pixeli lățime. Sigla este întotdeauna egală cu 1/5 din cea mai mică latură a obiectului pe care apare acesta.

Print: 10 mm (0,4 in)
Pe Ecran: 70 px

y

Elementele siglei

Atunci când se utilizează sigla teatrului următoarele reguli ar trebui să fie respectate în orice moment.

Fundaluri

Pentru o vizibilitate optimă pe fundal alb, simbolul va fi folosit complet negru, roșu sau poate fi combinat folosind cuvintele „TEATRUL”, „NAȚIONAL”, „I. L. CARAGIALE” pe negru, cuvântul „BUCUREȘTI” pe culoare albă și elementul grafic „cupola” de culoare roșie- elementului grafic „cupola” pe roșu.

Pentru o vizibilitate optimă pe fundal negru sau roșu, simbolul va fi folosit complet alb, totodată pe fundalul negru simbolul poate fi combinat folosind cuvintele pe alb și elementul grafic „cupola” pe roșu.

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

sigla nu conține elementul grafic „cupola”

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

elementul grafic „cupola” este poziționat incorect

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

sigla nu poate fi niciodată lărgită

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

nu se pot aplica, gradiente, umbre, sau alte efecte siglei

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

Semnul grafic și fontul nu au culoarea corectă

teatrul
național
bucurești
i.l.caragiale

caracterul nu se scrie niciodată cu litere mici

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

simbol negru pe fundal alb

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

simbol alb pe fundal negru

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

simbol roșu pe fundal alb

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

simbol alb pe fundal roșu

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

simbol negru + roșu pe fundal alb

TEATRUL
NAȚIONAL
BUCUREȘTI
I.L.CARAGIALE

simbol alb + roșu pe fundal negru

Caracter Tipografic (Heading Now)

Heading Now este o super familie de caractere realizat de Francesco Canovaro si extins de catre Cosimo Lorenzo Pancini, Andrea Tartarelli si Mario De Libero in 2021 . Este un sistem tipografic complet cu 162 de caractere.

Construit în jurul a 8 lățimi diferite de la ultra-comprimat la ultra-lat și nouă greutăți de la subțire la negru, Heading Pro oferă un spectru larg de soluții de tip „sans serif” pentru diverse tipuri de implementări. Construit ca un caracter special pentru optimizarea de spațiu a titlurilor, Heading Pro poate fi utilizat în lățimile sale ultra-comprimate, comprimate mediu, bold, normale, light pentru a optimiza spațiul, suporturi tipărite sau în

digital. Datorită acestor grosimi, Heading Pro excelează în titluri și subtitluri, orare, liste de nume și credite și cazuri de redactare exuberantă și excesivă.

Cu o atenție (post) modernistă la lizibilitate și detalii, dimensiunile largi permit scrierea de titluri puternice și jocuri de subtitluri și blocuri scurte de text.¹⁸

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!

Eu sunt Bibicu!¹⁹

Aa

¹⁸ - Preluat si tradus din engleză de pe www.zedafonts.com

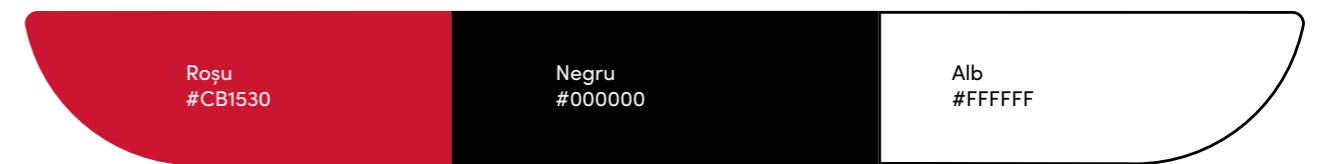
¹⁹ - Opera Lui Ion Luca Caragiale, Citat din filmul De ce trag clopotele, Mitică? (1981)

Paletă Cromatică

Culoarea roșu este folosită ca accent și reușește să transmită emoție sufletească prin combinarea acestora cu imagini ce pun în scenă momente artistice, iar nonculoarea negru pune în valoare seriozitatea și prestigiul instituției cât și importanța sa la nivel local, național și internațional.

Imagini

Identitatea folosește imagini cu un puternic impact emoțional, prin punerea în scenă a unor momente artistice interpretate de către actori. Această emoție este amplificată prin aplicarea unui filtru **overlay**¹ sau prin aplicarea unui filtru alb-negru.

imagine color fără filtru

imagine cu filtru alb-negru

imagine cu filtru overlay

¹ 20 - Efect ce plasează o culoare deasupra unei imagini.

Implementare

Direcții vizuale pentru stagiuni teatrale

Cu ajutorul sistemului tipografic flexibil se pot realiza diverse compoziții ce pun în valoare spectacolele prin titluri mari. Astfel, teatrul dispune de o varietate de soluții grafice ce pot prezenta stagiunile de la an la an într-un format nou și contemporan. În continuare este realizată direcția vizuală pentru stagiunii 2020-2021, prin extinderea conceptului ce are bază ideea de punere în evidență a informației, concept regăsit și în simbolul principal al identității.

ACTOR-CHESTRA
UN SPECTACOL 9G LA TNB
REGIA HORIA SURU
20.MAI 2020
FLORIN CĂLBĂJOS
EMILIAN MÂRNEA
PETRE ANCUȚA
TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI I.L. CARAGIALE
CONSULTANT COSTUME: ALINA HERESCU / LIGHT DESIGN: CRISTIAN ȘIMON / SOUND DESIGN: MAC GHEORGHIU, CĂLIN TZOPA / LUMINI: CLAUDIU STAN, RICHARD STAN / FOTO: AUGUSTIN BUCUR / GRAFICA: ONEA MIHAI-ALIN

TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI I.L. CARAGIALE
STAGIUNEA 2020-2021
MEMORIA APEI
DE SHELAGH STEPHENSON
REGIE: ERWIN ȘIMȘENSOHN
CECILIA BĂRBORA
MEDEEA MARINESCU
NATALIA CĂLIN
RALUCA APRODU
MARIUS MANOLE
VITALIE BICHIR
ANDREI FINȚI
DIANA DUMBRAVĂ
SCENOGRAFIE: ALINA HERESCU / MUZICA ORIGINALĂ: VLAICU GOLCEA / LIGHT DESIGN: DANIEL KLINGER / VIDEO: DAN IONESCU / ASISTENT SCENOGRAFIE: ERIC POPESCU / REGIA TEHNICĂ: CRISTIAN RASCHIVESCU / DESIGNER: ONEA MIHAI-ALIN

Concepte de afișe pentru diverse stagiuni teatrale

NOII INFRACTORI
REGIE DE EDNA MAZIA
TRADUCERE: VETGARD BITEL
ION CARAMITRU
VIRGINIA MIREA
ANDREI FINȚI
ALEXANDRINA HALIC
TEODORA MAREȘ
SILVIU BIRIS
AFRODITA ANDRONE
ILEANA OLTEANU
AYLIN CADIR
DIANA SAR
COSMINA OLARIU
DANIEL BADALE
GEORGE PISTEREANU
MIHAI VERBITCHI
ALEXANDRU HASNAȘ
VIOREL FLOREA
ALEXANDRU POPESCU
NICOLEȚA TASE
ARIS BĂNUȚOIU
TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI I.L. CARAGIALE

TEATRUL NAȚIONAL BUCUREȘTI I.L. CARAGIALE
ACTOR-CHESTRA
UN SPECTACOL 9G LA TNB
REGIA HORIA SURU
FLORIN CĂLBĂJOS-EMILIAN MÂRNEA-PETRE ANCUȚA
CONSULTANT COSTUME: ALINA HERESCU / LIGHT DESIGN: CRISTIAN ȘIMON / SOUND DESIGN: MAC GHEORGHIU, CĂLIN TZOPA / LUMINI: CLAUDIU STAN, RICHARD STAN / FOTO: AUGUSTIN BUCUR / GRAFICA: ONEA MIHAI-ALIN

Concepte de afișe pentru diverse stagiuni teatrale

foaie cu antet

carnețel pentru notite, carti de vizită și plic pentru corespondență

tricou și tote bag

bilete și postare social media pentru promovarea unui spectacol de teatru

banner stradal pentru promovarea unui spectacol de teatru

banner stradal pentru promovarea premierei unui spectacol de teatru

totem pentru direcționare și tv prezentare a spectacolelor

banner stradal pentru promovarea unei stagiuni teatrale

banner stradal pentru promovarea unui spectacol de teatru

roll-up pentru prezentarea programului de spectacole săptămânal

stand expozițional pentru promovarea unei stagiuni teatrale

Concluzie

Soluția finală

Soluția propusă este un sistem vizual care poate găzdui o gamă largă de utilizări, dar care să poată în continuare fi identificat ca „Teatrul Național București”. Un sistem vizual dinamic și de impact care transmite cu succes cultura și valorile teatrului.

Flexibilitatea identității vizuale îi permite să evolueze și să se adapteze cu instituția în timp. În noul sistem, promovarea pieselor din fiecare stagiune poate utiliza diverse imagini, montaje și ilustrații fotografice în combinație cu caracterul tipografic Heading Now, o super familie de fonturi cu un puternic impact vizual, ce dispune de 168 de fonturi cu diverse greutăți și înălțimi diferite ce pot fi combinate pentru a crea compoziții dinamice și iconice pentru fiecare producție care totodată să aducă în egală măsură un aport valoare atât piesei de teatru cât și instituției mamă.

Paleta cromatică este formată din culoarea alb, negru și accentul de culoare roșu ce se regăsește inclusiv în amenajarea cupolei clădirii, identificată ca „Pălăria lui Caragiale” aducând aminte de efortul depus de către I.L Caragiale în reorganizarea strategiei de funcționare a teatrului cât și promovarea realismului teatral în cadrul instituției.

Soluția finală prezentată în această lucrare va permite atingerea obiectivelor propuse, promovarea actului de cultură și educarea publicului tânăr prin creșterea nivelului de vizibilitate și recognoscibilitate a instituției în rândurile categoriilor de public țintă, contribuind la câștigarea și menținerea încrederii și creșterea notorietății teatrului, prin consolidarea unei identități bine definite, care să dea personalitate Teatrului Național din București.

Analiza impactului profesional, social și cultural

Din punct de vedere profesional, Teatrul Național din București se poate poziționa momentan printre instituții de cultură importante și cunoscute la nivel internațional datorită prestației și reputației sale cât și prin deținerea unei identități vizuale îndeajuns de puternică încât să se ridice la standardele și tendințele actuale.

Din punct de vedere al impactului social, identitatea va oferi Teatrului Național din București oportunitatea de a-și pune în valoare prestația, renumele și importanța sa națională în fața celor două milioane de locuitori prezenți în Municipiul București, cea mai dezvoltată regiune din România. Reușind să crească cu rapiditate în notorietate printr-o identitate vizuală corect implementată.

Din punct de vedere al impactului cultural, mersul la teatru este situat deja în top trei preferințe de consum cultural, prin urmare Teatrul Național București poate chiar să devină alegerea primară în materie de spectacole de teatru și evenimente culturale și petrecerea timpului liber. Se află în topul instituțiilor publice de cultură la nivel local cu o identitate vizuală flexibilă și coezivă ce poate transmite un mesaj unitar prin abordarea unei game largi de utilizări pe toate platformele media moderne.

Bibliografie

Website-uri

- www.wikipedia.com
- www.wikipedia.ro
- www.tnb.ro
- www.wolffolins.com
- www.johnsonbanks.co.uk
- www.pentagram.com
- www.publictheater.org
- www.atlantictheater.org
- www.wearemucho.com
- www.nationaltheatre.org.uk
- www.digi24.ro
- www.timp-liber.acasa.ro
- www.fiasco.design
- www.wolffolins.com

Articole

- Iolanda Berzuc, Arta Interpretării teatrale și societatea românească în secolul al XIX-lea
- Daniela Dumitrescu, Teatrul românesc la sfârșitul sec. XIX și începutul sec. XX. C. I. Nottara și „generația de aur” – reconstituire muzeografică în incinta Căminului Nottara
- Ion Luca Caragiale, Cercetare critică asupra teatrului românesc, 1878

Documente

- Ion Caramitru, T.N.B – Raport de activitate 2018, 2018
- Ion Caramitru, Proiect de management pentru dezvoltarea Teatrului Național „I.L. Caragiale” din București în perioada 01.08.2016 – 01.08.2021, 2016
- Teatrul Național „I.L. Caragiale” din București – Regulament de organizare și funcționare, 2017

Cărți

- Alterescu, Simion, și Florin Tornea. Teatrul Național „I.L. Caragiale”, Monografie 1852-1952. Editura Academiei Republicii Populare Române, 1955.
- Beirut, Michael. How To. Collins, 2015.
- Burrill, Anthony. Look & See. Thames & Hudson Ltd, 2018.
- Evamy, Michael. Logo. Laurence King Publishing, 2015.
- Hyland, Angus, și Emily Kings. C/ID: Visual Identity and Branding for the Arts. Laurence King, 2006.
- Jennings, Simon. Outdoor Types An Urban Alphabet. Alstair Campbell, 2010.
- Lidwell, William, et al. Universal Principles of Design. Rockport Publishers, 2010.
- Lupton, Ellen. How Posters Work. Cooper Hewitt, 2015.
- Lupton, Ellen. Thinking with type. Princeton Architectural Press, 2010.
- Massoff, Ioan. Istoria Teatrului Național 1877-1937. Universala Alcalay, 1917.
- Muller, Jens. Logo Modernism. Editată de Julius Wiedemann, Taschen, 2015.
- Olins, Wally. Manual de branding. Vellant, 2009.
- Olins, Wally. Noul ghid de identitate. Comunicare.ro, 2010.
- Purcăruș, Alexandru. Tovarășul de lupta Caragiale. Aniversarea lui nenea Iancu din 1953. Editura Nomina, 2014.
- Ruder, Emil. Typographie. Niggli, 2001.
- Sacks, David. Alphabets: a Miscellany of Letters. Black Dog Press, 2010.
- Samara, Timothy. Making and Breaking the Grid. Rockport Publishers, 2017.
- Shaoqiang, Wang. Typography: Exploring the Limits. Promopress, 2016.
- Truly Nordic: Nordic craftsmanship, campaigns and design. Viction:workshop, 2017.
- Visocky O’Grady, Jennifer, și Kenneth Visocky O’Grady. A Designer’s Research Manual. Rockport Publishers, 2017.
- Wang, Shaoqiang. Type player. Sandu Publishing, 2009.
- Whyte, Alex W. The Elements of Graphic Design. Allworth Press, 2011.
- Xenofon, Ion Diacu. Teatru vechi românesc – Costache Caragiale. Biblioteca Teatrului Național, 1940.

Un sistem vizual dinamic, versatil și rezistent în timp care transmite cu succes cultura și valorile teatrului. Un simbol și un caracter poate găzdui o gamă largă de utilizări, care să poată în continuare fi identificat ca Teatrul Național “I.L. Caragiale,, din București.

Flexibilitatea identității vizuale îi permite să evolueze și să se adapteze cu instituția în timp. În noul sistem, promovarea pieselor din fiecare stagiune poate utiliza diverse imagini, montaje și ilustrații fotografice în combinație cu caracterul tipografic Heading

Principalele manifestări teatrale originale au pregătit în timp condițiile artistice prielnice dezvoltării teatrului românesc cult și au precedat întemeierea Teatrului Național “I.L. Caragiale,, din București.

Prin activitatea sa, TNB a fost prezent la toate frământările și marile evenimente ale istoriei țării noastre din ultimii 168 de ani; pentru ca aici s-a format și de aici s-a răspândit marea tradiție realistă a artei scenice și a dramaturgiei noastre.

